

for Danmarks vedkommende fortsat skal være mellemstatsligt, og at vi derfor i overensstemmelse med det danske forbehold på området skal træffe vore egne beslutninger på ad hoc-basis om, i hvilken udstrækning vi deltager.

Sagen kompliceres naturligvis, hvis ønsket om at integrere den mellemstatslige Schengen-aftale i EU får generel opbakning. Så opstår der mange praktiske såvel som juridiske problemer. Men uanset hvordan forhandlingerne måtte ende på dette område, kan der ikke opstå problemer eller situationer, som Danmark ikke kan håndtere under fuld respekt for det danske folks beslutning den 18. maj 1993 om dette samarbejde.

Der har i øvrigt i de sidste dage været debat om den nordiske pasunions fremtid. Lad det være helt klart, at Socialdemokratiet ikke vil acceptere negative konsekvenser for den nordiske pasunion.

Omkring den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er der enkelte udestående problemer endnu, men det er også værd at konstatere, at flere danske ønsker er blevet imødekommet. Der oprettes en analyse- og planlægningsenhed, som vil være en effektivisering, og der udnævnes en person, der kan tegne EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik kontinuerligt gennem de skiftende EU-formandskaber.

Endnu resterer der, som også udenrigsministeren gennemgik, en afgørelse vedrørende beslutningstagningen. Her støtter vi tankerne om den konstruktive afståelse.

Det vigtigste udestående problem er imidlertid forslaget om at integrere Vestunionen i EU. Dette kan vi under ingen omstændigheder støtte, og realistisk set har forslaget næppe en chance, da de fire alliancefri lande samt Storbritannien har samme holdning som Danmark.

Også et ord om fleksibilitet. Det tegner nu til, at der på dette område kan findes en løsning efter vore ønsker. Udenrigsministeren har gennemgået dette.

Ud over de nævnte problemområder, som i vid udstrækning relaterer sig til traktatændringer, der er nødvendige i forbindelse med udvidelsen af EU med Central- og Østeuropa, har også andre emner været bragt op på regeringskonferencen. Karakteristisk for disse er, at det er emner, der vedrører borgernes dagligdag.

Fra starten spillede Danmark meget ambitiøst ud. I regeringens forhandlingsgrundlag fra december 1995 blev en række af de danske ønsker til en ny traktat slået fast, og siden hen

blev dette udmøntet. Vi vidste naturligvis fra starten, at vi ikke ville få alt i forhandlingerne. Et gustent overlæg kunne derfor have tilsagt at foreslå mindre, for at afstanden mellem ønskerne og resultaterne skulle blive tilsvarende mindre.

I dag er vi glade for, at vort ambitionsniveau var så højt, for vi har på mange punkter fået mere, end vi havde turdet håbe. Det havde vi ikke gjort, hvis vi havde sigtet lavere.

Når det i dag kan konstateres, at så meget lykkedes, afspejler det givetvis en holdningsændring i mange EU-lande, hvor borgernes ønsker til EU tages mere og mere alvorligt. Den folkelige opbakning af EU-projektet er i stigende grad et emne, som optager regeringerne i EU.

Alle de danske forslag er med i traktatudkastet. Det er der næppe ret mange andre lande som kan prale af. Medvirkende hertil har naturligvis været den gode støtte, vi har fået fra bl.a. Sverige og Finland, hvilket viser betydningen af det nordiske samarbejde i EU.

Jeg føler trang til at nævne en række områder af speciel betydning for os.

Den ny beskæftigelsespolitik er hele vejen igennem en nøje kopi af de danske tanker. Initiativet hertil blev allerede taget af den socialdemokratiske ledede regering under det danske formandskab i 1993, og nu giver det resultater. Arbejdsmarkedspolitikken kan nu endelig komme til sin ret efter regeringsskiftet i Storbritannien, som betyder, at den konservative britiske blokering ikke længere er til stede.

På miljøområdet er resultaterne gode, men de kan blive endnu bedre. Vi har fået princippet om bæredygtig udvikling slået fast, og vi har fået indskrevet, at miljøhensynet skal være tværgående hen over andre politikområder. Der er også forbedringer, for så vidt angår miljøgarantien, men vi ville gerne have endnu mere forbedring på dette område, således at den også kunne bruges i situationer, hvor der er fremkommet ny viden, der kan skabe behov for, at enkeltlande kan forbedre deres regler.

Forbrugerpolitikken er blevet styrket. Også her ville vi gerne videre, således at forsigtighedsprincippet blev slået stærkere fast i det indre marked. Der bliver mulighed for at bekæmpe svig med anvendelse af flertalsafgørelser i Ministerrådet. Åbenheden i EU forøges. Nærhedsprincippet præciseres. Jo, der er rigtig mange gode resultater.

Disse opnåede resultater skal i resten af regeringskonferencen fastholdes og om muligt gerne udbygges, især på miljøområdet.